

Основна Школа
Борислав Пекић

Електронски часопис

фебруар 2023.

Теме: У посети у Словенији • Хумано **срце** здравије куца

• Свет књига • Школска анкета • Дечја недеља у нашој школи

Ликовни рад:

Круна Радоја VII₂

CIP - Каталогизација у
публикацији Народна
библиотека Србије,
Београд

373.3/4(497.11)

Годишње

ISSN 2217 - 8759 = Школски
лист ОШ „Борислав Пекић”

COBISS.SR - ID 189820684

Издавач:

ОШ „Борислав Пекић”
Данила Лекића Шпанца
бр. 27

Нови Београд

e-mail: director@skola-
pekic.edu.rs

Директор:

Горан Шупљеглав

Чланови школске редакције:

Викторја Драгаш V-4

Јана Вујчић V-4

Сандра Поповић V-4

Нађа Ковачевић V-4

Милица Ђурђевић V-4

Лили Рамазани V-4

Сташа Патић VIII-4

Ликовни рад: Лана Мутвић 8-4

Главни и одговорни уредник и технички уредник електронског
часописа: Дијана Божић

у посети Словенији

1. Како сте отишле у Словенију и којим поводом?

Анета Томић: У Словенију сам отишла тако што је колегиница Снежана Кутлашић добила позив за међународну конференцију упоређивања школа Србије и Словеније. Саопштила је то директору наше школе, а он је предложио и мене, као неког ко често организује школске пројекте у школи, јер је сматрао да то може да буде лепо искуство за примену добре праксе и код нас.

Снежана Кутлашић: У Словенију смо наставница Анета и ја отишле на Међународну конференцију „Упоредни модел Словеније и Србије-Умреживањем ка квалитету 4“. Циљ наше посете Словенији био је да видимо како функционишу школе у Словенији, а пре свега да нађемо неку школу са којом би у будућности сарађивали и имали размену искустава и ђака.

2. Колико је трајала ваша посета?

А.Т.: Наша посета Словенији трајала је три дана, од 23.11. до 25.11. 2022. године.

3. По чему се школе у Словенији разликују од наше?

А.Т.: Школе у Словенији се разликују од наших, првенствено по доброј организацији рада, по хигијени, непрекорној дисциплини у школи и радној атмосфери.

С.К.: Разлике у опремљености школа нема. Али, постоје огромне разлике пре свега у хигијени, очуваности школског инвентара, понашању ученика на одморима и часовима.

Кабинет хемије

4. Шта би сте промениле у нашој школи на основу ваше посете?

А.Т.: У нашој школи пре свега треба да се ради на јачању свести ученика о екологији, хигијени школског простора, радних навика, васпитања ученика, да свима школа буде друга кућа.

С.К.: Волела бих да наша школа буде што се тиче хигијене и уредности бар приближно чиста као школе у Словенији. Да ученици више воде рачуна о хигијени, школској имовини, да не јурцају ходницима и да не вриште. Било би лепо да се ученици хране као у Словенији. У њиховим школама нема продавница и пекара, већ ученици имају куване оброке који се припремају у школи. И још једно важно запажање. За време наше посете, ни у једној школи нисмо видели да имају мобилне телефоне у рукама. На одмору су играли стони тенис, разговарали и дружили се. Телефоне им не одузимају, али су ученици упућени у штетност предугог коришћења телефона, тако да их не употребљавају.

Занимљиве степенице

5. Какве су тамо библиотеке?

A.T.: У Словенији библиотеке су пре свега уредне, чисте, опремљене, са простором за читање литературе, са кутком за остављање књига уколико је библиотека у том тренутку затворена.

С.К.: Приликом посете школама имале смо прилику да видимо две библиотеке. Обе су знатно мање него библиотека у нашој школи. Веома су уредне и поседују велики број књига.

6. Како се изводе екскурзије и рекреативне наставе у Словенији?

A.T.: У Словенији у школском плану и програму имају пет дана наставе у природи. То је предвиђено и за основну и за средњу школу. Боравак плаћа држава, а превоз и храну плаћају родитељи. Док деца бораве у специјализованим центрима за ту намену, уз њих су њихови наставници, а тамо имају посебне наставнике који са њима уче практично све што се у учионици учи током школске године.

С.К.: У Словенији се велика пажња поклања боравку ученика у природи. Са тим у вези сваке године ученици проводе пет дана у неком од 24 центра која су за то намењена. Тамо уче да скијају, уче о природи, о преживљавању у природи и слично.

7. Да ли тамо деца носе униформе?

A.T.: Ученици у Словенији не носе школске униформе, али занимљиво је да се у школи изувају и носе папуче. Тако је хигијена на високом нивоу.

С.К.: У школама које смо посетиле ученици не носе униформе, али је занимљиво да у основним школама ходају у папучама, тачније, презувају се.

8. Колико траје школовање у Словенији?

A.T.: Основна школа у Словенији траје 9 разреда, а средња 4 године.

С.К.: У Словенији основна школа траје 9 година (разреда).

9. Има ли у словеначким школама учонице на отвореном?

A.T.: Нисам запазила учионицу на отвореном, али имају изузетно лепо уређена школска дворишта са спортским теренима и трим стазама.

С.К.: У једној сеоској школи кабинет биологије је повезан са једним делом дворишта, има излаз, у којем се налазе одређене биљке и језерце са рибама. Повремено улазе у тај део како би оно што уче повезали са практичним делом.

Табла са сликама птица и биљака у кабинету
биологије

10. Има ли нечег што би сте пренеле у словеначке школе?

А.Т.: Једино што бих сугерисала словеначким школама је предмет информатика, јер у основној школи немају тај предмет.

С.К.: Шта би сте из наше школе пренела у словеначке? Ово питање ме је баш подстакло на размишљање...

„Пренела“ бих, тачније повела наше паметне и лепе ученике као и наставнике да виде како све може да функционише онако како би требало. Мало недостаје да и наш боравак у школи буде свима пријатнији, ако се свако од нас потруди и тежи ка томе. Надам се да ћемо наставница Анета и ја успети да бар делић онога што смо виделе пренесемо и оживимо у нашој школи.

11. Какве су сеоске школе?

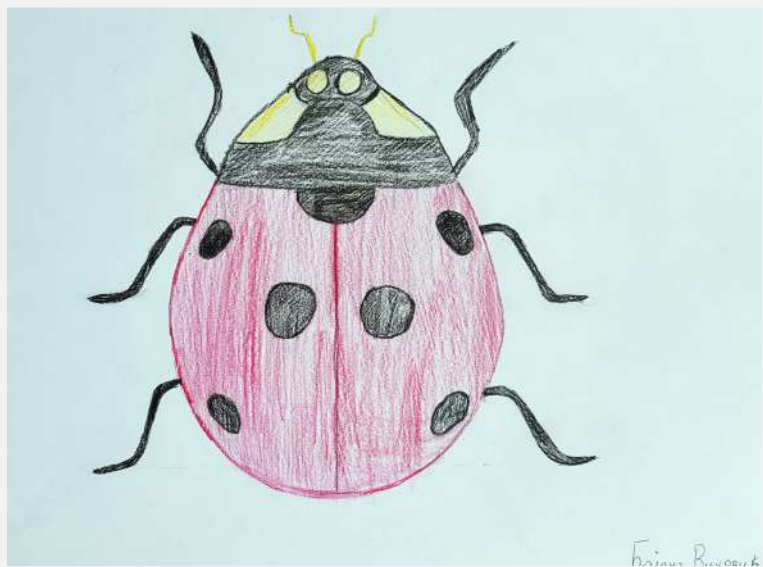
А.Т.: Сеоске школе у Словенији се не разликују од градских. Веома лепо су опремљене, чисте, добро функционишу, беспрекорно су организоване, ученици долазе тротинетима или бициклима у школу.

С.К.: Сеоска школа у Подбочју је једна веома савремено опремљено школа. У оквиру ње је и вртић тако да деца када пођу у школу бораве у већ познатој средини. Школа има своју кухињу где се спремају оброци за све ученике јер нема у школи продавница и пекара. Имају прелепу фискултурну салу, опремљене кабинете и спортске терене са атлетском стазом.

Паркирани тротинети

„У школи учимо, у природи
научимо“

Ликовни рад: Бојана Вуковић 7-2

Име школе

Обавештење о школи

Ликовни рад: Маша Зорић 8-4

Написала: Викторија Драгаш 5-4

Улога верске наставе у образовном систему је од изузетне важности за наш народ, нарочито због чињенице да је у школама није било дуже од пола века. Захваљујући верској настави многа деца и њихове породице постају свесни значаја наше Православне вере.

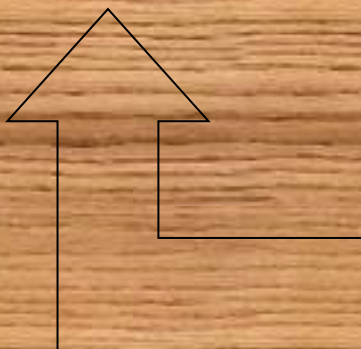
Верска настава у нашој школи, конципирана је тако да подстиче ученике да поред стицања знања из области вере, искажу и своја лична осећања и интересовања и пружи од себе оно најбоље што могу да понуде. Тиме се потврђује и испуњава и друштвена улога верске наставе, а то је ширење и усађивање духовних вредности и развијање љубави према Богу, Цркви, ближњима и целокупној Божијој творевини. Верујем да ће се деца која су похађала верску наставу кроз живот водити новостеченим хришћанским врлинама, а које већ и сада исказују.

Ученици се радо одазову и позиву за учешће у, хуманитарним акцијама, у организацији Тима за предузетништво наше школе.

старији ученици у посети 4-1

Племенитост се развија васпитањем, а чињењем се умножава. Стога су наши ђаци и њихови родитељи, учесници бројних племенитих акција. Једна у низу акција, било је прикупљање помоћи у виду пакета са средствима за личну хигијену, за децу која живе у енклавама на подручју јужне српске покрајине. Акцију је организовала Богословија Светог Саве у Београду.

Вероучитељица Маша Бјелица

Анкета ученика наше школе

1. Како се зовеш и у које одељење идеш?

- Зовем се Тамара Томић и идем у 3-1.

2. Шта би променила код своје учионице?

- Додала бих фотеље јер су по мени столице неудобне.

3. Да ли би волела униформе за школу?

- Да, мислим да би то било лепо.

4. Шта би променила код школског дворишта?

- Додала бих паркић јер ми је понекад досадно.

5. Како мислиш да ће школа изгледати 2050. године?

- Мислим да би роботи учили децу и да би радили и неке друге ствари у школи.

1. Како се зовеш и у које одељење идеш?

- Зовем се Софија Кљуковница и председница сам одељења 5-6.

2. Шта би променила код кабинета?

- Променила бих клупе јер су их ђаци оштетили.

3. Да ли би волела униформе за школу?

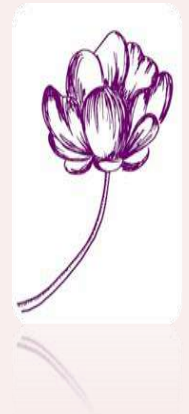
- Мислим да је боље да немамо униформе јер се неким ђацима не би то свидело.

4. Да ли би волела да постоји театар, да ђаци глуме и певају?

- Да, то би било занимљиво када би се прикупио довољан број ђака.

5. Шта би променила код школског дворишта?

- Ставила бих оградицу око дрвета пошто деца само ломе гране и засадила бих неко цвеће.

6. Како мислиш да ће школа изгледати 2050. Године?

- Мислим да ће бити напреднија и да ће бити неких робота.

7. Замисли да је наша школа у Африци, како би она изгледала?

- Мислим да су школе у Африци мање развијене од наше и да тамо нема пројектора и паметних табли.

Дечја недеља у нашој школи

Током Дечје недеље октобра 2022. у млађим разредима наше школе реализоване су ликовне, музичке, литерарне радионице и радионице покрета:

- Понедељак: "Мој свет";

- Среда: "Јесењи карневал";

- Уторак: "Моја машта";

- Четвртак: "Добар друг";

- Петак: "Здрава ужина" / "Воћни дан".

Ученици су радо учествовали у свим активностима, а посебно им је био занимљив Јесењи карневал на коме су својим

Деца су украс света

Девојчице из нижег разреда

Воћна гозба

Воћни дан у нашој учионици

Воћни ражњић за
учитељицу

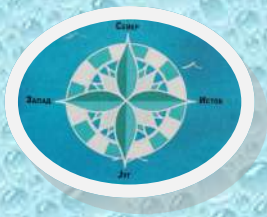

Воћни ражњићи

Припремила : учитељица Маја Цвијановић
Поткрајац

Јесењи карневал

Мој еколошки атлас

Наша планета

Земља пружа све што нам треба, ваздух који дишемо, воду коју пијемо, атмосферу која нас штити од штетних зрачења из свемира, храну коју једемо, ствари које облачимо, материјале од којих правимо машине и алате. Плава планета је можда јединствена у свемиру и једино познато место где постоји живот.

Међутим, ресурси које данас користимо нису неисцрпни, количине су им ограничене, а у последње време их трошимо више и брже него што они могу да се обнове.

Ако ништа не учинимо, Земља више неће моћи да пружи све што је неопходно за живот и опстанак људи и осталих живих бића. То значи да се морамо усредсредити на обновљиви развој, а при том сачувати планету!

Земља

Готово читав век Земља се суочава са велики искушењима. Треба да прехрани све више људи. Животиње напуштају своја природна станишта и многе врсте нестају, било као плен лова или риболова, било као жртве загађења. Човек, понекад без правог разлога, немилице троши природне ресурсе и пустоши Земљу. Од 1961. године светски еколошки отисак се утростручио, а најбогатије земље остављају највећи еколошки отисак.

Копнену површину Земље користи 8 милијарди људи. Током 20. века пољопривреда је морала да прехрани све већи број становника. Због недостатка обрадивог земљишта, упркос строгим забранама, долази до крчења шума, од којих је највећа Амазонија. Иако се у појединим земљама врши редовно пошумљавање, сваког дана наша планета изгуби шуме површине два Париза.

Поред шума, разноврсност живог света на Земљи је важна зато што свака врста има улогу у одржавања равнотеже животне средине. Више од 15.000 врста је у опасности да у наредним годинама нестане услед неодговорног деловања човека, који њихова станишта нарушава ширењем градова, изградњом путева као и загађењем животне средине.

Како је све више становника, све се више производи, те бацамо све више разног, поготово тешкоразградивог отпада. Неадекватно управљање отпадом резултира физичким, хемијским и биолошким загађењем наше планете. Свака земља на различити начин управља својим отпадом. Богатије земље имају уређенији процес управљања отпадом, док код земаља у развоју, отпад представља озбиљан проблем нарочито у великим градовима, где се смеће гомила на депонијама поред нехигијенских насеља.

Људи

Људи никада нису били здравији. Живимо дуже, смртност новорођенчади и жена на порођају је много мања. Умемо да се изборимо са многим болестима од којих се раније умирало. Све нас је више, али смо и све старији. Пре педесет година животни век био је у просеку 46, а данас је 67 година. Трендови раста броја становништва нису равномерно распоређени. У развијеним земљама упркос квалитетнијим условима за живот, број становништва опада, док ће се становништво у сиромашним земљама удвостручити. Постоји и веома јак тренд пресељења становништва са села у градове у потрази за послом, бољим лечењем и школовањем. Међутим, није све тако ружичасто, већи број становништва носи са собом потребу да се све више робе производи, за 150 година трговинска размена у свету се увећала 1000 пута. Све више путујемо, аутомобили, бродови, возови, камиони и авиони су све бројнији. Широм света сваког дана саобраћа 80.000 авиона. Производњом роба и коришћењем превозних средстава загађује се животна средина, јер испуштају гас са високим садржајем угљеника који доприноси загревању планете. Сматра се да би се четвртина болести у свету могла избећи и да 13 милиона људи сваке године не би умрло када би смо живели у здравој животnoj средини. Како би избегли прекомерно коришћење превозних средстава, требало би ограничити путовања, користити воз, аутобус, метро, бицикл, ићи пешице или својим колима возити више људи.

Вода

Вода је неопходна за живот. Човеку је за пиће потреба 2 до 10 литара дневно, у зависности од климе. Осим тога вода нам је потребна за одржавање хигијене, за заливање баште, да напојимо стоку. Фабрике не би могле да раде без воде. Сва та вода захвата се из слатководних изворишта (у подземним резервама, глечерима, мочварама, језерима и рекама), а њих је све мање. Искоришћена вода се обнавља, али веома споро, односно нема времена да се обнови у свом природном циклусу, пошто је у просеку једној капи искоришћење воде потребно 1000 година да поново доспе у мрежу подземних вода, одакле се поново може користити.

Највећи потрошач воде је пољопривреда која потроши чак 70% слатке воде, затим индустрија са 20% и домаћинства са 10% потрошње. Главни извори загађења су градови, фабрике и пољопривреда. Отпадне воде које отичу директно у земљу, у језера и водотокове, мало-помало загађују резерве слатке воде. Станице за пречишћавање имају задатак да пречисте отпадне воде пре него што оне доспеју у природу. Болести које се доводе у везу са загађеном водом су озбиљне, понекад и кобне: тифус, колера и дијареја. Поред слатководних резерви, прилично је заступљено загађење мора, океана и обале.

Ваздух

Не видимо га, а свуда је око нас. Сва жива бића зависе од ваздуха који им је потребан за дисање. Чак и подводни живи свет удише гасове растворене у води. Човек својим деловањем мења састав ваздуха. Да би произвео енергију, користи фосилна горива. Њиховим сагоревањем ослобађају се штетне материје које загађују животну средину али и помажу да се на тај начин планета загрева, односно доприносе климатским променама.

Највећи загађивачи су индустрија, термоелектране, нуклеарне електране, али и градови. У градовима загађење потиче од издувних гасова из возила, грејања на фосилна горива из постројења за спаљивање отпада.

Осим физичког загађења ваздуха ови загађивачи доприносе поремећају климе. Просечна температура у свету током 20. века повећала се за 0.6 Степен целзијуса. Ово има за последицу отапање глечера, подизања нивоа мора и океана, веће и учесталије временске непогоде.

Закључак

Људи постају свесни да ресурси на Земљи нису неисцрпни и да ће ако наставе са расипањем постојећег богатства, запасти у невољу. Државе, градови, општине и разна удружења грађана покрећу бројне иницијативе усмерене на развој који ће више бринути о очувању планете.

Насловна страна

Павле Требатицки, IV₅

Слика планете

„Црни лепотан”

Ана Сјуел

За све љубитеље коња, књига „Црни лепотан” је прави избор. У овој књизи ради се о лепоти и доброти коња. Главни лик је коњ по имену Црни лепотан. Његови пријатељи и он проживљавају различите препреке, са неким успевају да се изборе, а са неким не. Живот Црног лепотана се мења због селидбе његовог господара. Црни лепотан је доброћудан, леп и

храбар коњ, док је пони Мерилегз смешан и добар коњ. Цинцер је кобила која понекад зна и да се наљути, али њу су људи мучили и рекла је да им само враћа.

Посебно ми се свиђа почетак књиге када су три најбоља пријатеља заједно. Књигу би требало да читају деца од десет година па надаље. Такође ову књигу можете наћи у школској библиотеци.

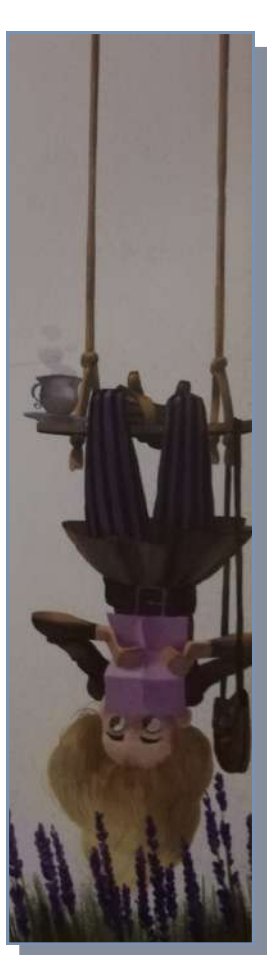
Јана Вујчић 5-4

Још један сасвим обичан дан? Шта чекаш? Са оваквом књигом у руци такав ти се, једноставно, неће десити! Ко се уселио у ону, стару, мрачну и мистериозну вилу? Какве се тајне крију иза врата ове старе куће? Пред тобом је роман Уроша Петровића, великог мајстора мозголомних заврзлама и осталих загонетних пустиловина. Уз оваквог мајстора, илустровао га је Александар Золотић, велики познавалац тајанствене светлости папира! Проживи ову напету авантуру са Луном, Лиром, Веом и Елвиром, децом чудних нарави из још чудније Улице љуљашки. Пред тобом се налази много изненађења и чак 30 мозгалица које ти неће дати нимало мира док их не савладаш. Решење се, коме је потребно, налази негде између корица ове занимљиве књиге и може се прочитати само помоћу специјалног огледала које сви имају код својих кућа!

Лирина коса и очи су црне као мрак у пећини (и то кад ноћ у којој нема звезда царује), док је њен брат, Лун био сивооко албино дете, блеђи него што би били викиншки духови, да би се нагло препали. Да нису рођени драматичним превременим порођајем на палуби Расклиматани компас, чак би и њихови родитељи тешко одагнали разумну сумњу да су доконе бабице из пуке обести макар једну од беба замениле у породилишту. Овако, седам сведока, укључујући и једног јавног бележника (растројених нерава који се ту затекао на дуго ишчекиваном одмору), могли су да потврде да се наред реке, баш на граници двеју завађених држава, родише ова деца, чудесно различита.

Лира је веровала у романтичне митове и легенде, а Лун је сумњао и у званичну науку. Кад су били сами са собом заиграни, она је себе звала Госпом Лутколиком, а он себе Доктором Изумологом. Девојчица је шапутала песмице бубамарама и саксијским биљкама, дечак је са непуних осам година у Заводу за патенте заштитио нову шаховску фигуру-шпијуна месечара. Сестра је слушала песме китова и амбијенталну музику за опуштање, а брат је волео звук клипова, вентила и прекидача. Лира је волела Сунце, дан, лето и ватру, а Лун ноћ, Месец, зиму и лед. Девојчица је обожавала животиње, а он роботе. Њена соба је била украшена цвећем, акварелем и светлошћу, док је Лунова соба пуна механике, плавих нацрта и полумрака. Она се одевала као крпена лутка, а он се облачио у боје кишноносних облака. Разумљиво, нису се баш слагали. Нису никако. Толико су били завађени да нису славили рођендан, сматрајући тај дан баксузним. Чак су и свима рекли да им не честитају тај дан. И тако се близанцима сопствени рођендан изгубио у измаглици заборавља. Ову књигу могу да читају „деца“ од 7 до 107 година.

Викторија Драгаш 5-4

Веа ☺

Лира/Лутколика

Лун/Доктор Изумолог

Елвира Нула/Аманда Лил са Веом

СВЕТИ САВА КРОЗ ВЕКОВЕ ЗБОРИ

Апсолутно свака небеска прича божија је неисцрпна у својој суштини и таман када се спремамо да је закључимо и ставимо печат на њу, она нам отвара нове видике и тако у вечност. Питање се поставља :„А зашто је тако?“. Одговор је веома једноставан, али у тој једноставности носи неисцрпну сложеност јер свака прича је везана за Бога, а он је неисрпни извор добара за нас . Зато личност Светог Саве једино може бити схваћена преко личности Христове јер је наш светитељ био православни хришћанин. То повлачи са собом чињеницу да светитеље божије најбоље можемо разумети ако се сусретнемо са светитељима управо на путу који до Христа води. Дакле, морамо да се потрудимо да кренемо тим путем да би нам и речи светитеља биле јасне и да бисмо разумели тај њихов тј. божији начин размишљања. Због свега овога смо одлучили да ову приредбу „обојимо“ бојама православне емоције и суштине.

Овом приредбом, свим њеним песмама, рециталима и мини представама смо дали све од себе да покажемо да је суштина православља суштина нашега светитеља Саве. Зато смо кроз све делове приредбе узвикнули да:

- Нема без Христа радости праве и да Божић заиста предивно најављује смисао светитеља Саве.

- Сам Бог се налази најпре у малим стварима, оним које би сваки грешни човек одбацио, а највише у његовим дивним и једноставним људима.

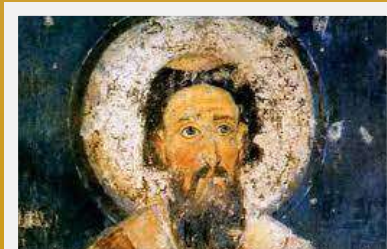
- Размишљање светитеља Саве је размишљање читавог Немањинског рода.

- Тако је једноставно бити божији човек. То је тајна једног искреног осмеха, једне искрене сузе коју ћемо пустити за некога. Тај осмех и та суза ка другоме упућена нас води ка покајању, а самим тим и ка Господу.

- Господ чезне за нашим малим и дечијим, а не сложеним и стручним речима.

Дакле, када би смо морали у једној јединој реченици да изразимо суштину ове приредбе, она би гласила овако: „ Ми без Христа не можемо и нећемо да живимо “.

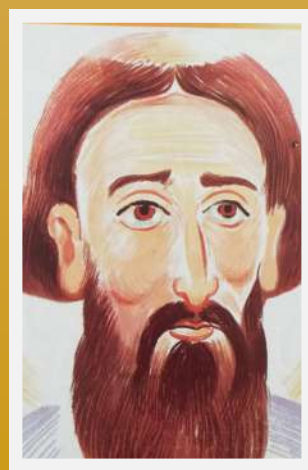
Поносни што су били у прилици да учествују у организацији ове приредбе.

Припремио: вероучитељ
Драгољуб Бришевић

Наши школски
близанци

Наставници који су реализовали приредбу поводом Дана Светог Саве: Милица Миротић, Вања Дамјановић, Тијана Врањковић, Драгољуб Бришевић; Конферансије програма (ученице): Маја Веселиновић 8-4, Нина Војиновић 8-1, Стручна и музичка подршка: Милан Ђурђевић (вођа групе „Неверне бебе“), Денис и Дарко Кијац, школски дечији хор.

Другарство

..Другарство је врло важна ствар која нам је свима потребна. Али, другарство се не добија тек тако, оно мора да се чува и негује. Ми сада учимо како да будемо добри другови, шта је у другарству важно, а шта није. На шта треба да обраћамо пажњу, а шта не треба да нас брине. Први другари су деца са којима смо ишли у вртић и сада, у одељење. Сви примећујемо да са некимa волимо да се дружимо више, а са некимa мање. То је сасвим у реду, али важно је да знамо да сви морамо да се поштујемо, да поздравимо једни друге и помогнемо када је потребно. Непристојно је да игноришемо и не примећујемо једни друге, или да се избацујемо из друштва. То баш уме да увреди. Не треба бити љубоморан на туђа

пријатељства, пријатеље сами стварамо, не морамо да их „крадемо“ од других. Сви ми имамо више од једног пријатеља, сваког волимо на другачији начин, тако да не морамо да се такмичимо нити боримо ко ће бити бољи друг. Само треба да се трудимо да будемо искрени, да уважимо и туђа мишљења, понекад и критике, јер све је то део правог пријатељства. Међу правим другарима, увек неко други предлаже игру, даје идеју, не мора нико никога да слуша, већ се прави другари договарају о свему. Ако некада и не буде по твом, мораш то да прихватиш. Следећи пут можда буде по твом, запамти - пријатељство није такмичење! Ако се наљутиш, и то је у реду, али не можеш

се љутити јер није по твом, јер немаш добар разлог за то. О свему треба разговарати и решити проблеме. Не треба чекати да ти се неко други увек извини, ако знаш да си погрешно или претерао, није срамота прићи и рећи „**Извини!**“.

Али, сви имамо и мане, које треба да поправљамо. Не би било лепо да оговарамо и ругамо се једни другима због неких особина, јер свако од нас има нешто због чега би други могли да му се ругају. Вређање других је често знак слабости, привлачења пажње на себе. И успе то да нам привуче пажњу, сви гледамо у „вређача“, али треба да знамо, да та пажња није баш позитивна, углавном гледамо јер смо ужаснути. Ако неко разговара у поверењу, не треба прислушкивати, нити се љутити што не знаш нечију тајну. Тајна и постоји да је не би сви знали. То не значи да ти неко не верује или да прича баш о теби у тој тајни. Није лепо шапутати пред другима, онда сви мисле да се баш о њима шапуће. Тајну реци другару или другарици када будете сами. Наравно, ако ти се неко повери, каже тајну, никако не

би требало да о томе причаш другима. Свако дете је важно, има своје врлине, лепе особине које ће се неке свидети. Али, сви имамо и мане, које треба да поправљамо.

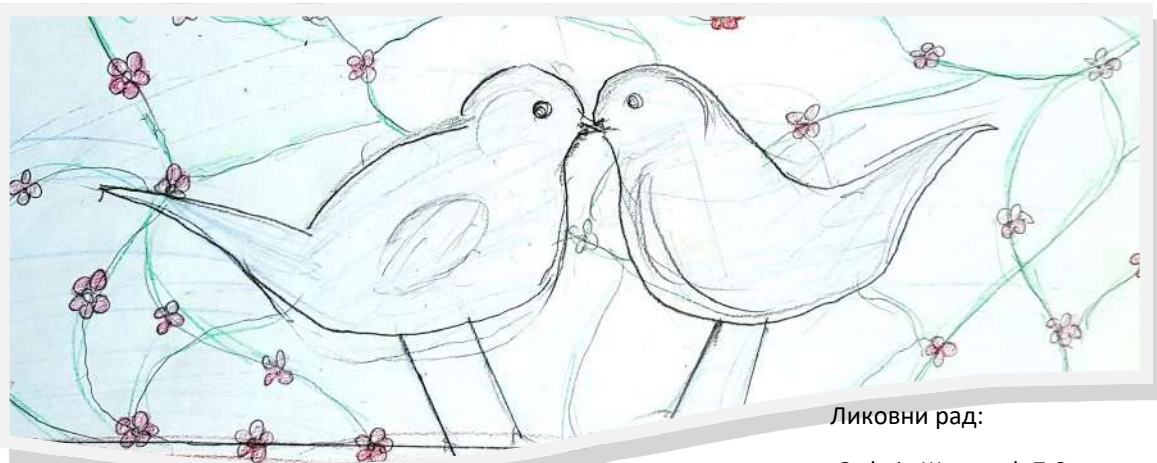
Сви имамо иста осећања када нам се неко смеје, и нико не ужива у тим осећањима. Увек треба замислити како се неко осећа док му се остали смеју или се ругају. Пријатељство је када једни друге подржавамо. Другу треба честитати када постигне неки успех. Не треба бити љубоморан нити завидан, јер свако има свој таленат и у нечему, некад може бити најбољи. Исто тако, када другу нешто не иде и нешто не

Ликовни рад: Лана Мутавџић 8-4

зна, прави друг се никад неће смејати већ ће му пружити помоћ и охрабрити га. Када неко дете воли да учи, неки га зову „штребер“. Свако воли различите ствари, неко да плеше, неко да црта, неко да игра фудбал, неко да свира неки инструмент...а неко да учи, то треба прихватити. Такође, не треба гледати

ко шта има и не треба ценити људе према гардероби, изгледу и стварима које поседује, јер прави квалитети се крију у нама и не могу се купити. Другаре имамо и волимо због њиховог понашања, не због њихових ствари.

Ликовни рад:

Софија Жепинић 7-2

Похвали друга или другарицу, реци да му је леп рад, фризура, поступак... Треба запамтити да онај који не жели да се туче не треба бити назван „кукавица“ нити слабић, већ прихватити да постоје деца која не воле да се туку и да се свађају, већ на паметнији начин решавају проблеме. Ако и видиш да се неко свађа, не треба се убацивати у свађу, смејати се или стати на нечију страну. Тако им не помажеш да се помире, већ само помажеш да свађа буде гора. Ако не можеш да помогнеш, немој ни да се мешаш.

Моја историјска песма

Ликовни рад: Викторија Драгаш 5-4

Прво ћу вам рећи нешто о Египту старом!

Ту у пирамиди спава фараон!

Фараони су волели мачке,
а ко их није слушао, висио је наопачке!

Кроз Египат тече река Нил
где живе нилски коњ и крокодил.

Ту још има и краљевска долина
и позната Кеопсова пирамида.

А сад идемо до Грчке старе
где је много богова за које Грци маре.

У Грчкој је била прва Олимпијада,
а што се тиче ратова – ту је главна Спарта!

Филипов син је био фаца,
а звао се Александар Македонски – Аца!

Морам да вам кажем нешто о Сирмијуму старом,
ту су живели цареви и владали снажно!

У царској палати живео је неки цар
и владао Сирмијумом као снажни владар!

Ту је рођено пуно владара
који су оставили земљи пуно малог, драгоценог блага.

Римљани су били храбри момци
који су освајали као велики борци!

То је моја песма о Египту старом
и наравно Грчкој великој снажној!
А ђак сам убацио и Сирмијум стари
који ја пуно волим да похвалим!

Филип Дотлић, 2-5

Литерарни конкурс „Бачки песнички сусрети 2022.“

Ликовни рад: Миона Ћосић 7-2

Недостајеш ми

Прошло је више од годину дана,
од како неко ниси са нама.
Јавиш ми се по који пут,
пољубиш ме и мазиш у сну.

Твој осмех магију прави,
све изгледа стварно у мојој глави.
Тај сан љубави је пун,
знам да си ту.

Тако си брзо отишао,
нисмо се ни поздравили.
У комоди прашњав шах стоји,
чека нас и као да се боји
да га више играти нећемо.

18. новембар твој је дан
Срећан ти неко рођендан!
Да си овде да те загрлим јако,
нажалост знам да није тако.
Често у сузама гледам
наше слике старе
Деко, заувек те воли твоје Маре!

МАРИНА ПЕЈЧИЋ 7-3

1. место на такмичењу

Бачки песнички сусрети у организацији

Пријатеља деце

Сунце

Сунце сија,
Сунце пева,
Сваког дана нам треба,
Доноси нам топлоту са неба.

Сунце блиста,
Сунце греје,
Доноси нам зраке,
И упорно се смеје.

Сунце је вредно,
Биљке сади,
Сваког дана,
Животиње храни.

Сунце је упорно,
Као дете,
Наш извор живота,
Морате да разумете.

Николина Ницић 2-5

Литерарни конкурс „У част Душку Радовићу – Деца воле“

Хуманитарна продајна изложба

У уторак, 27.12.2022. одржана је хуманитарна продајна изложба у вези са лековитим биљкама и новогодишњим украсима које су деца из нижих и виших разреда ручно правила с љубављу. Циљ је био да се скупи новац за старачки дом, за баке и деке о којима нема ко да се брине. Сакупљено је око 1 250 евра. Неки део новца смо издвојили за потребе школе.

Са продајне изложбе

Викторија Драгаш 5-4

Ручно прављени сапуни

Плакат за продајну изложбу

Масленица

Масленица је верски и традиционални празник који се празнује у Русији. Слави се у 7. недељи пре православног Ускрса. У словенској митологији, Масленица је прослава скорог краја зиме, а ево како смо је ми прославили у школи...

Ученици од 5. до 8. разреда на прослави празника Масленица у кабинету руског језика.

СПОРТСКА ВЕСТ!

Школски турнир између две ватре

У петак 16.09.2022. у 13:15 часова одржана је утакмица у школској сали за физичко у оквиру турнира „Између две ватрене лопте“. Играли су 5-4 против 5-3. Овај турнир је одржан ба ди се у деци пробудио тимски дух и да се друже. Одиграна је унутра, зато што нас није време послужило.

Победило је 5-4 са више играча.

Викторија Драгаш 5-4

У току игре

Чекамо да пресуде